

Tožena stranka: Republika Malta

## Predlog

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Republika Malta s tem, da je sprejela odstopajočo ureditev, ki dovoljuje ujetje sedem vrst divjih ščinkavcev (ščinkavec *Fringilla coelebs*, repnik *Carduelis cannabina*, lišček *Carduelis carduelis*, zelenec *Carduelis chloris*, dlesk *Coccothraustes coccothraustes*, grilček *Serinus serinus* in čížek *Carduelis spinus*), ni izpolnila obveznosti iz členov 5(a) in (e) ter 8(1) v povezavi s Prilogo IV, točka (a), in členom 9(1) Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic <sup>(1)</sup>;
- Republiki Malti naloži plačilo stroškov.

## Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Malta je leta 2014 uvedla odstopajočo ureditev glede dovolitve ujetja sedem vrst divjih ščinkavcev, v skladu s katero je dovolila sezone lova v letih 2014 in 2015.

Direktiva 2009/147 države članice zavezuje, da prepovejo ujetje in zadrževanje divjih ptic, ki niso vključene v Prilogo II, kot so zadevni ščinkavci, in kakršno koli ujetje divjih ptic z neselektivnimi sredstvi, kot so pasti ali mreže. Za vsako odstopanje od teh prepovedi veljajo strogi pogoji, določeni v členu 9 te direktive.

Komisija meni, da odstopajoča ureditev, ki jo je uvedla Malta in ki dovoljuje ujetje sedem vrst ščinkavcev, ni v skladu s členi 5(a) in (e) ter 8(1) v povezavi s Prilogo IV, točka (a), navedene direktive.

Komisija meni, da Malta ni dokazala, da so pogoji za odstopanje, določeni v členu 9(1) navedene direktive, izpolnjeni. Prvič, Malta ni dokazala, da ni na voljo druge zadovoljive rešitve, kot se zahteva v uvodnem stavku člena 9(1) Direktive. Drugič, odstopajoča ureditev, ki jo je uvedla Malta, ne vsebuje obrazložitve glede domnevnega neobstoja drugih zadovoljivih rešitev. Tretjič, Malta ni dokazala, da je dovoljena dejavnost „sprejemljiva oblika uporabe“ v smislu člena 9(1)(c) Direktive. Četrto, Malta ni dokazala skladnosti z zahtevo iz člena 9(1)(c) Direktive, da odstopanje zadeva le „majhno število“ ptic. Petič, Malta ni dokazala, da se dovoljenje izda pod „strogo nadzorovanimi pogoji“, kot zahteva člen 9(1)(c) Direktive.

<sup>(1)</sup> UL L 20, str. 7.

**Pritožba, ki jo je Alexios Anagnostakis vložil 13. novembra 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 30. septembra 2015 v zadevi T-450/12, Anagnostakis/Komisija**

**(Zadeva C-589/15 P)**

(2016/C 007/19)

Jezik postopka: grščina

## Stranki

Pritožnik: Alexios Anagnostakis (zastopnik: A. Anagnostakis, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

**Predlog**

- v celoti naj se razveljavi sodba v zadevi T-450/12 v zvezi s tožbo, vloženo 11. oktobra 2012, zoper Evropsko komisijo zaradi razglasitve ničnosti njenega ukrepa z dne 6. septembra 2012 s katerim je bila zavrnjena zahteva za registracijo Evropske državljanske pobude „Milijon podpisov za solidarno Evropo“;
- tožbi naj se ugotovi;
- razglasi naj se ničnost sklepa Evropske komisije z dne 6. septembra 2012, s katerim je bila zavrnjena zahteva za registracijo Evropske državljanske pobude „Milijon podpisov za solidarno Evropo“;
- Komisiji naj se naloži, naj ustrezno registrira to pobudo in sprejme katerikoli drug potreben pravni ukrep;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov na obeh stopnjah.

**Pritožbeni razlogi in bistvene trditve****1. Kršitve postopka pred Splošnim sodiščem**

V izpodbijani sodbi se pri presoji zadevne tožbe nikakor ne upošteva dejstva, da predlog Evropske državljanske pobude (EDP) zadeva izključno del državnega dolga, ki se šteje za „osovraženega“.

V obrazložitvi izpodbijane sodbe se napačno domneva, da predlog zadeva celotni javni dolg brez kakršnega koli razlikovanja ali pogoja.

Glede na navedeno z izpodbijano sodbo ni pravilno razmejen predmet spora.

Sodba je bila izrečena ob predpostavljajanju vsebine tožbe in zahtevkov.

**2. Kršitev prava Unije in napačna razlaga in uporaba Pogodb in določb prava Unije s strani Splošnega sodišča**

- A) V izpodbijani sodbi je bilo ob napačni razlagi in uporabi prava Unije ugotovljeno, da določbe členov 122 PDEU in 136 PDEU, niso „ustrezna pravna podlaga za morebitno finančno pomoč Unije v obliki vzpostavitve mehanizma financiranja v korist držav članic, ki imajo resne finančne težave ali jim te grozijo.“

V skladu s členom 136 PDEU, kakor je bil spremenjen s Sklepom Evropskega sveta z dne 25. marca 2011 (2011/199/EU) <sup>(1)</sup> in členoma 4(1) PDEU in 5(2) PDEU imajo države članice, katerih valuta je euro, neomejeno možnost, da se medsebojno dogovorijo za ustanovitev mehanizma za stabilnost in za finančno pomoč. Komisija ima posebno dodeljeno pristojnost in diskrecijo, da predlaga ustanovitev takega mehanizma v skladu s členom 352 PDEU kot ukrepanje, ki je potrebno zaradi doseganja enega od ciljev Pogodb, ki zadeva stabilnost euroobmočja.

- B) V izpodbijani sodbi je bilo ob napačni razlagi in uporabi prava Unije ugotovljeno, da ni nikakršne podlage za sklepanje niti ni nikakor dokazano, da bi sprejetje načela stanje nuje imelo za „cilj okrepitve proračunske discipline držav članic in bi se umeščalo v okvir smernic ekonomske politike, ki jih Svet lahko pripravi zaradi zagotovitve pravilnega delovanja ekonomske in denarne unije“.

Nasprotno, če bi se pravilno razlagal in uporabil, bi predlagani ukrep – črtanje osovraženega dolga – služil izključno krepitvi proračunske discipline držav članic in zagotovil pravilno delovanje ekonomske in monetarne unije (člen 136 (1) PDEU).

- C) V izpodbijani sodbi je bilo ob napačni razlagi in uporabi prava Unije izključeno, da bi lahko bil člen 122 PDEU ustrezna pravna podlaga za to, da se v zakonodaji Unije sprejme načelo stanja nuje.

V skladu s členom 352 PDEU lahko Komisija Svetu predloži predloge zaradi zagotovitve solidarnosti med državami članicami v smislu člena 122(1) PDEU ali predloge, ki zadevajo dodelitev finančne pomoči Unije v smislu člena 122 (2) PDEU državi članici, ki je v hudih težavah nad katerimi nima nikakršnega nadzora.

- D) V izpodbijani sodbi je bilo ob napačni razlagi in uporabi prava Unije ugotovljeno, da je Komisija v okviru izpodbijanega sklepa spoštovala obveznost obrazložitve kar zadeva zavrnitev zahteve za registracijo in predloga EDP. Razlogi za zavrnitev, ki so navedeni v spornem ukrepu, so nezadostni in napačni, zaradi česar je podana kršitev obveznosti ustrezne obrazložitve iz člena 4(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 211/2011.
- E) V izpodbijani sodbi je bilo ob napačni razlagi in uporabi prava Unije ugotovljeno, da čeprav bi v mednarodnem pravu obstajalo pravilo, ki določa načelo stanje nuje, zgolj obstoj takega načela v mednarodnem pravu ne bi zadostoval za utemeljitev zakonodajnega predloga Komisije. Mednarodno pravo in njegova načela naj bi bili viri prava Evropske unije. Kot taki naj bi bili brez dvoma neposreden del prava Unije in naj bi se v njem neposredno uporabljali. Komisija bi lahko predlagala uporabo takih hierarhično višjih načel tudi brez posebne določbe v Pogodbah, če bi ugotovila, da jih ni.
- F) V izpodbijani sodbi je bilo ob napačni razlagi in uporabi prava tožeči stranki naloženo plačilo stroškov postopka, ki jih je nosila Komisija. Če bi bila, glede na prej navedeno, tožba pravilno obravnavana bi ji bilo treba ugoditi in bi bilo treba odločiti, da Komisija plača ustrezne stroške.

---

(<sup>1</sup>) UL L 91, str. 1.